О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 404

гр. София, 24.01.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в закрито заседание на 24.01.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

като разгледа дело номер **464** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и чл.27а от Закона за правната помощ.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искане от дата 19.12.2014г. отправено от Национално бюро за правна помощ /НБПП/, да му бъдат присъдени разноски в размер на 400лв. във връцка с процесуалното представителство, което е сторила адв.К..

В срока по чл.248, ал.1 от ГПК доколкото молбата на НБПП има характер на искане на изменението на постановеното по делото решение в частта за разноските, ответникът ДСП „В.“ е депозирал становище, че молбата на НБПП, е неоснователна. Изложил е съображения, че пред първоинстанционния съд и пред Върховен административен съд, процесуалният представител на жалбоподателя, в качеството му на особен представител по ЗПП, не е сторил надлежно искане за присъждане на разноски в сроковете по чл.80 от ГПК.

Съдът като взе предвид искането на Националното бюро за правна помощ и становището на ответника, намира за установено следното:

С влязло в сила на 04.10.2013г. Решение № 2148 от 01.04.2013г. по адм. дело № 464 от 2013г. Административен съд София – град, е отменил заповед на Директора на Дирекция „СП“ В. и е изпратил административната преписка на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на съда.

С определение на съда от закрито съдебно заседание от дата 04.03.2013г. за особен представител на жалбоподателката С. Т. Е., е назначена адв. Л. К. от САК.

Видно от протокола от проведеното открито съдебно заседание по делото от дата 12.03.2013г. адв.К. е участвала в заседанието по делото, но действително до приключване на устните състезания по него, не е сторила искане да се присъдят в полза на НБПП разноски за особен представител.

Аналогична е хипотезата и при разглеждане на делото пред Върховен

административен съд. Това се установява от протокола от открито съдебно заседание от дата 17.09.2013г. по адм. дело № 8245 от 2013г. по описа на ВАС, VI отд.
От правна страна, съдът намира следното:
В съответствие с изискванията на чл.23 и чл.24 от Закона за правната помощ /ЗПП/ на жалбоподателката по делото, е предоставена правна помощ и й е бил назначен особен представител при условията на текста на чл. 25 от ЗПП.
Назначаването на особен представител е задължително условие за провеждане на производството по делото, а заплащането на разноските за особения представител от бюджета на една държавна институция, каквато е НБПП, е последица от изпълнението на задълженията на особения представител да представлява и осъществи процесуално представителство на лицето, на което е предоставена правната помощ.
Тъй като заплащането на възнаграждението на особения представител в хипотеза като настоящия случай, не е условие особеният представител да извърши действията по процесуалното представителство /както например е хипотезата на чл. 47, ал.6 от ГПК/, то и дължимостта на възнаграждението от страната, в случай, че не е освободена от тяхното заплащане и е загубила делото, ще се следва, без оглед на правилото на чл.80 от ГПК.
Размерът на възнаграждението за особения представител е обусловен от вида процесуална дейност, която ще извърши, и се определя в съответствие с Наредбата за заплащане на правната помощ.
Тъй като оказваната защита се финансира от държавния бюджет, ще намерят приложение глава седма от ЗПП и Наредба за заплащането на правната помощ.
Заплащането на възнаграждението за представителство на адв.К. в двете съдебни инстанции /пред АССГ в размер на 200лв. и пред ВАС в размер на 200лв./ като особен представител, е процесуална последица в полза на държавата, за която отговаря ответникът по делото, тъй като с потвърденото съдебно решение по настоящото дело, е отменен издаденият административен акт.
Действително съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3ГПК и т. 1 от Т. Р. № 6/2013 г. на ОСГКТК на ВКС, на страната спечелила делото следва да се присъдят направените разноски, но същите трябва да са реално заплатени от една страна, а от друга след като са поискани в жалбата да е представен на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция- чл.80 ГПК. В противен случай страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.
В случая съдът намира, че това тълкувателно разрешение няма да намери приложение с оглед твърдяната от ответника преклузия да се искат разноски, тъй като НБПП не е страна по делото по смисъла на чл. 153, ал.1, предл.1 от АПК, а разпоредител с бюджетни държавни средства по предоставяне на правна помощ.
Воден от горното, съдът

ОПРЕДИЛИ :

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ В., [населено място] да заплати /възстанови/ по сметка на Национално бюро за правна помощ - /I. :BG28BNBG 9661 3100 1305 01-БНБ-ЦУ, B.:BNBG BGSD/ сумата от 400 лева, разноски за назначен особен представител по адм. дело №464/2013г. по описа на Административен съд София – град, Първо отд., 44 състав за две съдебни инстанции.
След влизане в сила на настоящото определение на осн.чл. 405 от ГПК да се издаде изпълнителен лист в полза на НБПП.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-

дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: